

Black box teater Program høsten 2015

30 år
1985–2015

LOGRAFI

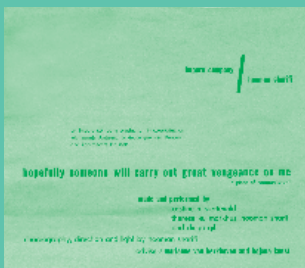
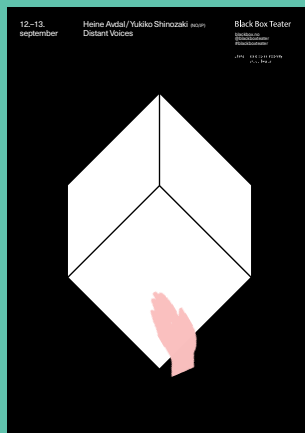
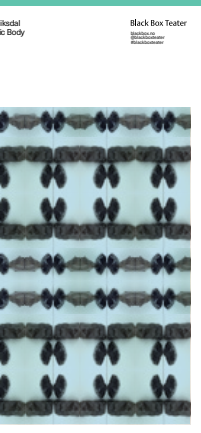
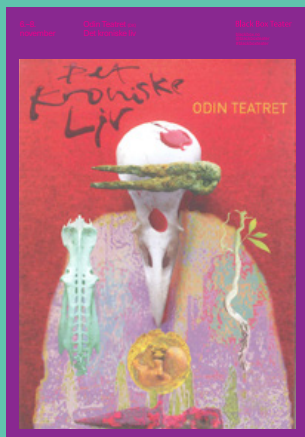
DENS KUBISME
(SAVADOR DALI)

D'TUSEN ØYNE'
LOGRAFI - NOBELPRIS-
NET LASERTEKNIKK
I MENSJONALE BILDER

BLACK BOX STORE SAL
17-23. AUGUST 12-20

BAKER BRYGGE

Programoversikt

26.–30. aug.	Verdensteatret	Broen over gjørme	s. 20
3.–6. sept.	Ingrid Berger Myhre/ Andreea David	Staff	s. 26
11. sept.	Runa Borch Skolseg	This is My Collection of Sincere A\$\$\$ong\$	s. 27
12.–13. sept.	Heine Avdal / Yukiko Shinozaki (NO/JP)	Distant Voices	s. 28
18.–19. sept.	Annie Dorsen (US)	Yesterday Tomorrow	s. 30
22.–24. sept.	Madame Nielsen (DK)	Salon Madame Nielsen	s. 34
24.–27. sept.	Øystein Johansen	Luck	s. 36
29. sept.	++		s. 63
1.–10. okt.	Mette Edvardsen	Retrospektiv	s. 38
2.–10. okt	Findlay/Sandsmark/ Pettersen (US/NO)	Biograph, last year was pretty / shitty O' death	s. 40
15.–18. okt.	Klassikere for kids	Forbrytelse og straff	s. 42
22.–25. okt.	Sterud/Kongsness	Soft Manifesto	s. 44
28. okt.–1. nov.	Ingri Fiksdal	Cosmic Body	s. 46
6.–8. nov.	Odin Teatret (DK)	Det kroniske liv	s. 48
12.–13. nov.	Keith Hennessy / Circo Zero (US)	Turbulence	s. 52
17. nov.	++		s. 63
19.–22. nov.	stenby/sirgmetts/bieksaite	Pink Cloud Effect	s. 56
25.–29. nov.	Susanne Øglænd / Krakk Noir	Congress of Dreams	s. 58
30. nov.–5. des.	Scenekunstbruket	Showbox	s. 63
8.–9. des.	Kim Hiorthøy og Lisa Östberg	Black Warrior	s. 60
TBA	Verk Produksjoner	Beat the Drum	s. 62

Odin Teatret:
Oxyrhincus-
evangeliet
1985

Høvik Ballett /
Kong Hong:
Blaze
1988

Teater Lilith:
Tiden mellom
tidene
1990

Verdensteatret:
Onsdag 13.
oktober-
komposisjoner
1990

Foto: Tolle Vegge

Foto: Sigrun Stinesen

Foto: Espen Tollefsen

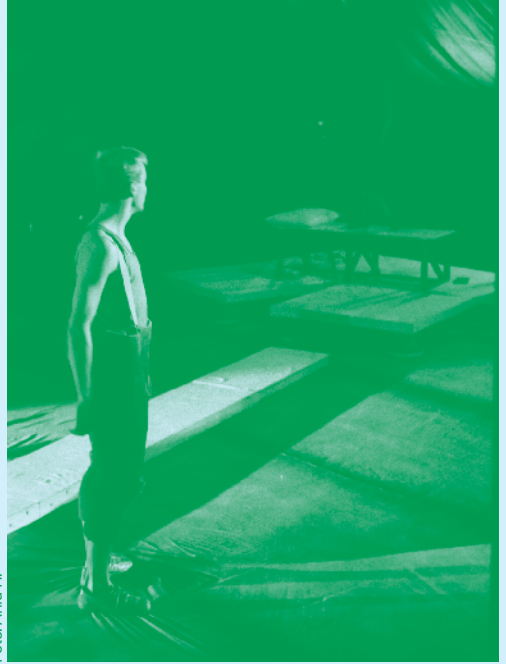

Foto: Arild H.

Foto: Marit-Anna Evanger

Baktruppen:
Kjøter
1989

Min Tanaka:
The Dance
of Life
1994

Øyvind
Jørgensen:
Manøvrering i et
kupert landskap
1999

Foto: Stein Jarle Nilsen

Odin Teatret
Mythos
2000

Jo Strømgren
Schizo Stories
1995

Foto: Jan Rütz

Ingunn
Bjørnsgård
prosjekt:
The Flux Position
of an Insulted Eye
1997

Jo Strømgren:
A Tribute to the
Art of Football
1998

TG Stan:
La Carta
2001

Jan Fabre:
My Movements
are Alone Like
Street Dogs
2002

Foto: Erik Berg

Foto: Lise-H. Skrede

Foto: Bernaded Dexters

Foto: Luc van Put / Troubleyn

Sons of Liberty:
God Hates
Scandinavia
2006

De Utvalgte:
Jimmy Young
2007

Forced
Entertainment:
A Bloody Mess
2004

Rosas:
Once
2005

Foto: Joachim Hamou

Foto: Gérard Uffras

Foto: Hugo Glendinning

Ann Liv Young:
Cinderella
2010

Rosas:
Fase
2014

Vegard Vinge /
Ida Müller
Vildanden
2010

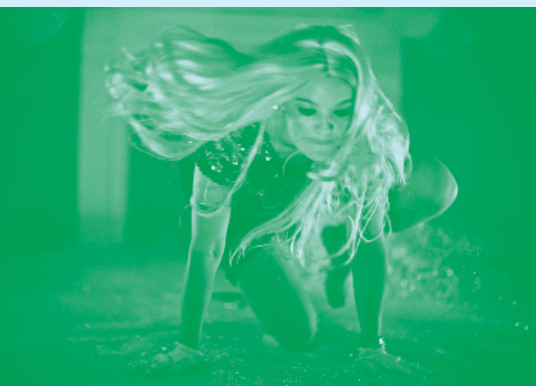
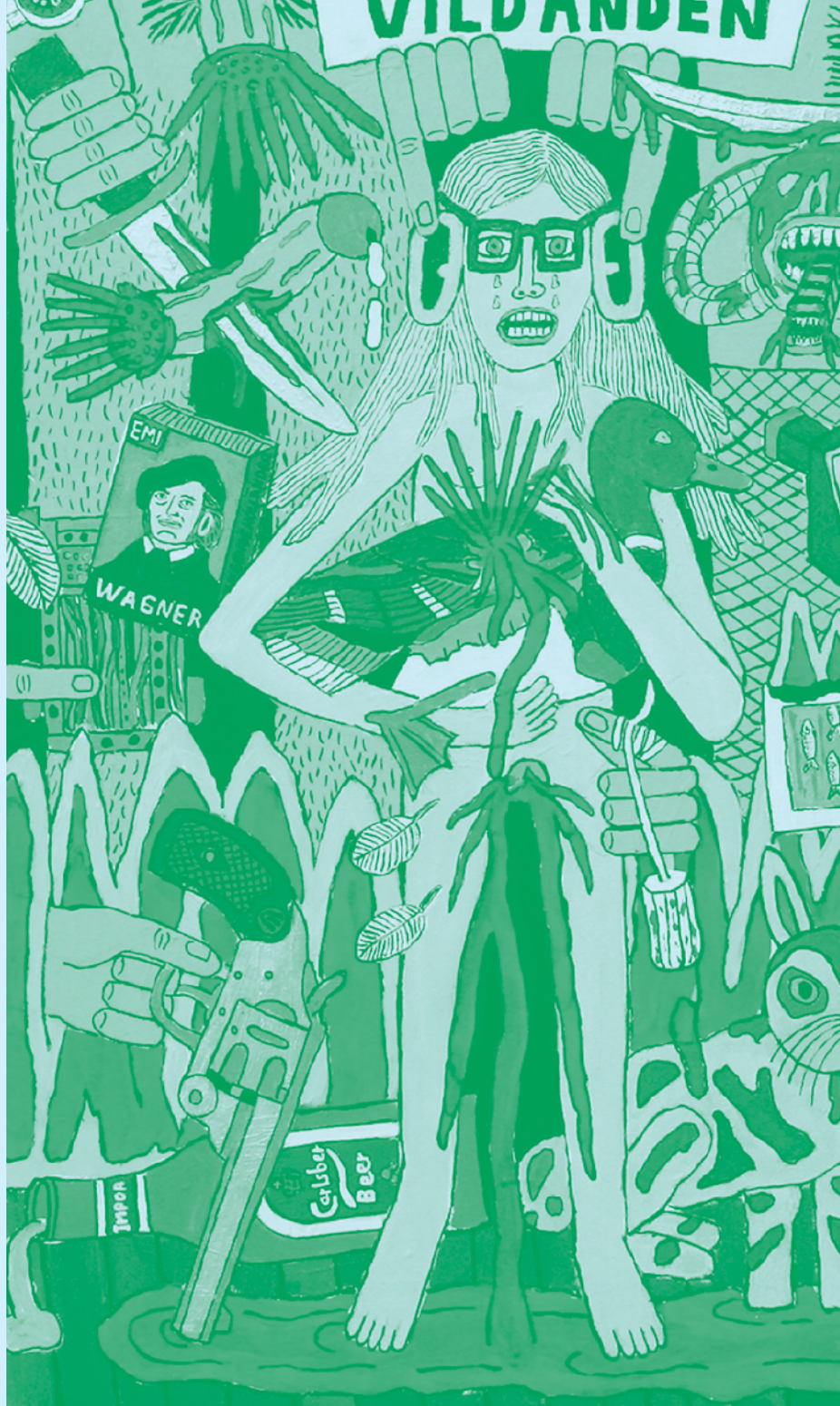

Foto: Christy Pessagno

Foto: Herman Sorgeloos

VILDANDEN

Kate Pendry:
Peepshow
Marilyn
2003

Verk
Produksjoner:
Det eviga
leendet
2010

Foto: Marius Watz

Foto: Verk Produksjoner

Nature Theatre
of Oklahoma:
Life and Times
Episode 1
2012

Young Jean Lee:
Songs of the
Dragons Flying
to Heaven
2008

Foto: Frank Hentschker

Foto: Reinhard Werner

Mårten
Spångberg:
La Substance
but in English
2014

Claude Régy:
La Barque
le soir
2015

Foto: Charles Rousset

Foto: Pascal Victor

Velkommen til høstsesongen på Black box teater

Vi er glade for å presentere denne høstens jubileumssesong. En kort sesong kan ikke oppsummere 30 år, men vi er likevel glade for å kunne se oss litt tilbake, og ønsker velkommen til legendariske Odin Teatret som åpnet Black box teater i 1985. Kompaniet kommer med en av sine kritikerroste forestillinger – *Det kroniske liv*. Vi åpner sesongen med et annet kompani som også har betydd enormt mye i Black box teaters historie, nemlig Verdensteatret. For de som ikke fikk sett den prisvinnende forestillingen *Broen over gjørmene* gir vi dere en ny sjanse denne høsten. Resten av programmet kan du lese mer om i katalogen, men vi kan kort nevne navn som Heine Avdal, Annie Dorsen, Ingri Fiksdal og Keith Hennessy blant mange flere. Vi gleder oss stort til å feire jubileum med dere, velkommen!

–

Hilsen alle oss på Black box teater

Black box teater 1985–2015

I høst er det 30 år siden Black box teater åpnet dørene for første gang. De gamle verkstedhallene på Akers Mek. var allerede åsted for mye av 1980-tallets alternative kulturliv, og det føltes helt naturlig at det var nettopp her Oslo skulle få sin egen scene for fri og nyskapende scenekunst. Det samme hadde skjedd i flere byer allerede: kunstnere som ikke følte seg hjemme i etablerte teatre gikk sammen og skapte sine egne strukturer. Slik begynte et momentum å ta form: dansere, teaterfolk, teknikere, musikere og billedkunstnere arbeidet sammen med prosjekter der ingen form skulle dominere de andre, der nye sceniske virkemidler konstant ble funnet opp, og der allerede etablerte former kunne inngå i nye allianser. Mens verkstedhallene omkring gradvis ble forandret til turistfella og finansmaskinen Aker Brygge, vokste noe ut av Black box teaters to scener som skulle bidra sterkt til å definere diskursen, tradisjonen og den kunstneriske praksisen vi i dag kjenner som fri scenekunst.

Landskapet er forandret siden den gang. Nye teatre har dukket opp og nye allianser er inngått. Frie scenekunstnere har langt flere arenaer å spille på og den tverrkunstneriske tilnærmingen som en gang var spesifikk for oss er nå blitt adoptert i hele teaterfeltet. Det er ikke lenger slik at nyskapende scenekunst er ensbetydende med fri scenekunst, og det er lenge siden Black box teater var enerådende på feltet.

Men vi fortsetter. Leter etter nye måter å finne opp oss selv på, nye former og øyeblikk som kan få oss til å stoppe opp og ikke bare tenke, men også kjenne på den ganske rare følelsen av å kjenne igjen noe vi aldri har sett, å finne hjem på steder vi aldri vil komme til. Og er det noe som skal definere oss i dag er det kanskje denne evige jakten på det ukjente, denne tradisjonen i konstant opprør mot seg selv, som alltid vil det nye og som alltid også søker mot sin egen oppløsning.

Vi skulle gjerne gitt ut en bok i forbindelse med jubileet vårt. Men vi har verken tid eller penger, og vi har heller ingen teatervitenskapelig institusjon til å skrive historien med oss. Men vi har en sesong, og denne gangen har vi valgt å fylle den med kunstnerskap som betyr mye for oss – som har bidratt til å definere scenekunsten slik vi kjenner den i dag, og som i fremtiden skal komme til å definere den på måter vi ikke kjenner til ennå.

Velkommen til Black box teater, og gratulerer med 30-årsdagen til oss alle.

–

Jon Refsdal Moe
Teatersjef

Verdensteatret: Broen over gjørme

26.–30. august
kl. 19.00
Store scene

«Verdensteatrets nyeste verk,
Broen over gjørme, er stillfaren
og underlig rørende.»

Klassekampen

Vinner av Heddaprisen for beste
audiovisuelle design.

*En hybrid mellom konsert, performance
og installasjon, der hele rommet spilles som
ett stort instrument.*

Broen over gjørme er en balansegang over et
forrædersk landskap som dannes av mange
ulike medier i samspill. Det er umulig å bruke
noe etablert sjangerbegrep på dette verket.

«Man går så langt fornuftens sko bærer ...
så hopper man ...»

Vi har underveis beveget oss inn i en slags
«total audiovisuell sammensmeltning».
En særegen form som endrer karakter og
retning hele tiden. Fokuset skifter hele tiden
ettersom man opplever verket som en utstil-
ling av en installasjon med kinetiske skulp-
turer – som en framføring av et intermedialt
orkesterverk eller som et abstrakt objekt-
teater. Dette skaper en utfordrende kom-
pleksitet der motsatte krefter kolliderer i
«umulige paradokser» på den ene siden og
overraskende harmoniske møter på den
andre siden. Tyngdepunktet forskyver seg

hele tiden mellom ulike medier, eller
befinner seg enkelte ganger akkurat midt
imellom to medier – hvis det går an?

Arbeidet med dette verket har vært som å
gå over en bro som bygges og faller samtidig.
En risikabel balansegang over et forrædersk
landskap der vi stadig snubler i en bitte
liten detalj og faller hodestups ned i dens
endeløse horisont.

Det skal være avgrunner overalt, i hver liten
detalj. Samtidig er målet at det hele smelter
sammen til en organisk helhet, en kompo-
sisjon. Et verk der man ser musikken, hører
bildene og gjenkjenner sammenhengene som
rytme, eller som en musikalitet som danner
mening, eller kort sagt som virker.

Å få denne prosessen over i en fast form
som kan presenteres for et publikum er et
risikabelt prosjekt i seg selv. Alt er skapt i et
audiovisuelt laboratorium som har utviklet
seg gjennom en lang arbeidsprosess i vårt eget
verksted, kompromissløst på det kunstneriske
materialets premisser. Det er derfor både
utfordrende og spennende å prøve å flytte
dette over til Black box teater og innlemme
et nytt publikum.

Broen over gjørme er tidligere kun vist på
Henie Onstad Kunstsenter, som del av
Ultimafestivalen høsten 2014.

Blant det mangetydige materialet som bryter
overflaten i *Broen over gjørme*, ser vi avtrykk
fra vårt opphold i India i desember 2011, der
Verdensteatret presenterte verket *And All
the Questionmarks started to Sing* i ruinene av
tidligere Reserve Bank of India (The Currency

Building) i sentrum av Kolkata. Antagelig det mest spennende og kuleste sted vi noen gang har satt opp et av våre prosjekter. Dette er likevel bare ett av flere slike avtrykk som kommer til syne i verket.

Dypt innbakt i hele vår virksomhet finnes alltid et nomadisk perspektiv, en evig ferd. Innsamlede og memorerte fragmenter fra alle mulige slags steder har hopet seg opp inni oss. Små mikroflash av høy oppmerksomhet som vi kanskje ikke var bevisst i øyeblikket men som dukker opp til overflaten flere år senere, som om vi var en slags «intuitive ferdskrivere».

Verdensteatret er en kunstgruppe med base i Oslo og er et sammenhengende kunstnerskap bygget opp over 28 år. Gruppen består av kunstnere fra mange forskjellige kunstgrener og profesjoner.

Verdensteatrets poetikk kjennetegnes ved en stadig eksperimentering innen ulike medier. Arbeidene er gjennomført tverrkunstneriske og vises i forskjellige kontekster, som kunstmuseer, gallerier, samtidsmusikkfestivaler og teaterrom.

De har utviklet sitt helt eget komplekse audiovisuelle uttrykk, der fremtredende lydlandskap blander seg med skulpturell scenografi og biter av skjør, menneskelig fortelling. Disse orkestrale verkene er ikke musikkverk i vanlig forstand men musikalske audiovisuelle, romlige komposisjoner. Det har vist seg umulig å bruke etablerte sjangerbegrep på disse særegne og originale verkene. Verdensteatrets arbeider vises i Norge og bredt internasjonalt.

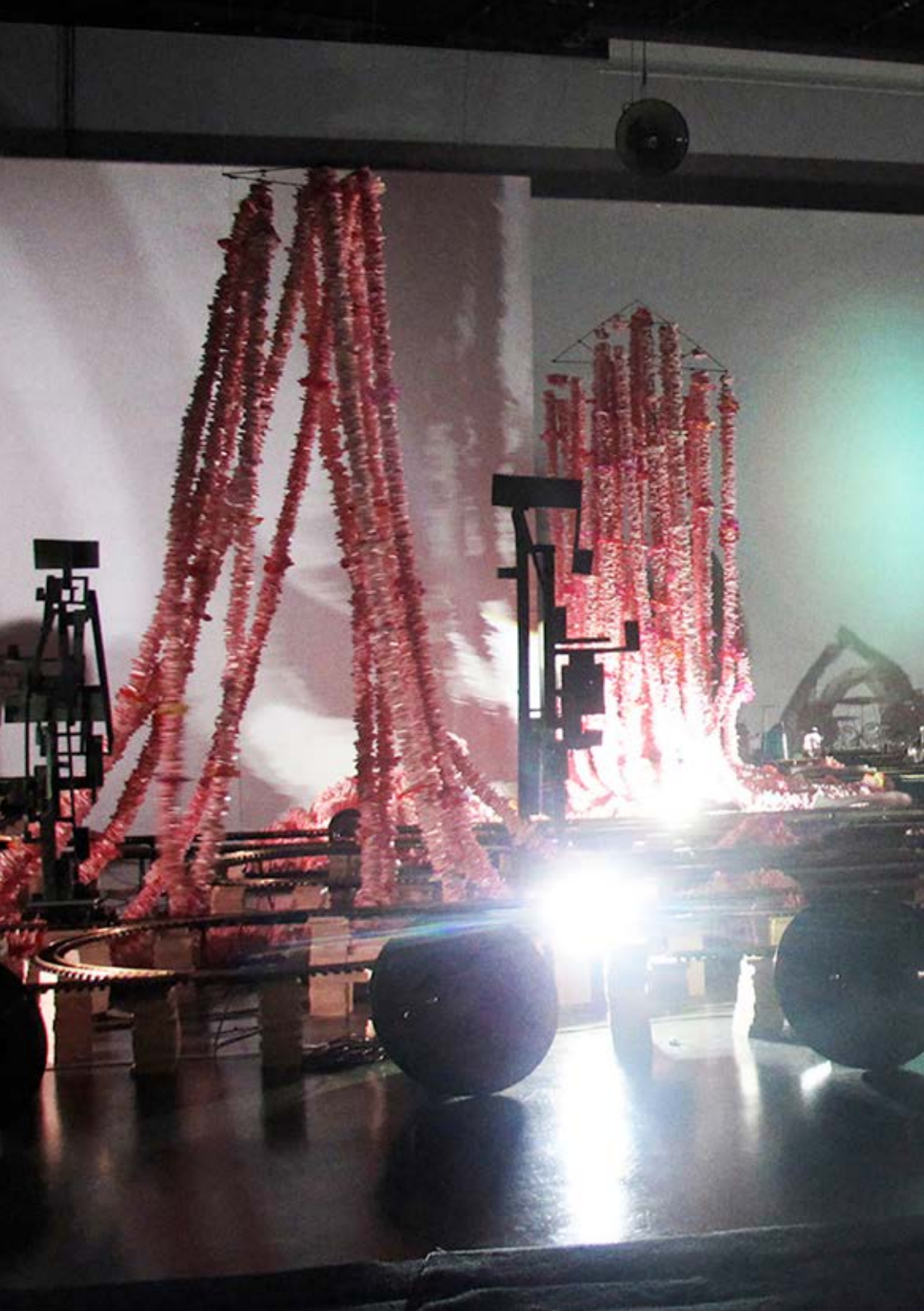
Verket er laget og fremført av

kunstnerne: Lisbeth J. Bodd, Asle Nilsen, Piotr Pajchel, Eirik Blekesaune, Ali Djabbary, Martin Taxt, Espen Sommer Eide, Torgrim Torve, Niklas Adam, Elisabeth Gmeiner, Kristine R. Sandøy, Thorolf Thuestad, Janne Kruse, Benjamin Nelson, Laurent Ravot.

Støttet av: Kulturrådet.

Co-produsert av: Black box teater, BIT Teatergarasjen, Henie Onstad kunstsenter og Ultimafestivalen.

Verdensteatret:

Broen over gløyme

Alt nytt begynner med kaos

Fellesferien er høytid for distriktsrasisme. I et sveip, kun sammenlignbart med påkjenningen transportsystemet i Kina opplever rundt 1. mai, reiser bortkomne barn vekk fra Oslo til sine gutterom på Mysen og Hamar. Da juli kommer er innbyggertallet redusert med 80% og hovedstaden fremstår som en rivningsklar scenografi etter endt forestilling. Og mens sommerkoteletter og *sliders* på grillen avgir giftgass til store og små, og far roper «Frihetsberøvelse!» til mor da han ikke får sjekke apeklippet på VG-TV under Sommeråpent, trekker Oslos ensomme sjeler til de to barene som alltid holder åpent: Last Train og London Pub.

Og det var til denne forsamlingen av fedre uten omsorgsrett, freelancere uten feriepenge og sekulære innvandrere, to smågangstere forvillet seg. Etter et basketak med bartenderen som eskalerte jevnt i 45 minutter, truet den ene høyt: «Jeg har pistol liggende gjemt i busker over hele Oslo. Jeg kommer tilbake!» Uten å vite det hadde han uttalt de magiske ord som utløste hele den latente protestantiske aggresjonen i lokalet, og et titalls personer fløy på for å lage bringebærsyltetøy. Han og kameraten løp ut i Mercedesen, mens vi ble igjen, skimtet ut av vinduet, og ventet.

Nå må jeg hvile munnen litt. Det var en annen opplevelse jeg skulle dele, nemlig kunstnerkollektivet Verdensteatret sitt verk *Broen over Gjørme* som ble vist under Ultima i 2014. Siden det er en vedtatt sannhet at VTs kunst ikke kan beskrives med ord, og en sjanse for å bli stemplet som *ömsesidig onanerande* da urfremføringen ble vist på min arbeidsplass, skal jeg forsøke å være så tørr som mulig. I januar 2013 kom VT med ideen om å lage en retrospektiv utstilling på Henie Onstad Kunstsenter. De ville vise installasjonsversjoner av gamle verk, side om side med deres nye, utitulerte verk. Dessverre lot det seg ikke gjøre. I mars 2014 kom det en mail fra VTs grunnlegger Lisbeth Bodd om store omkalfatringer. Hun var blitt syk og den planlagte verdensturneen avlyst. Kunne vi møtes på verkstedet deres på Kampen og snakke om å få til noe med Ultima?

I løpet av sommeren hørte vi ingenting fra VT. De gikk inn i et kollektivt traume for å ferdigstille verket. Da riggingen på Høvik-odden tok til i august ble det gjort etter *før-kuratorer-tok-over-verden-prinsippet*: «Her er nøklene til salen, lykke til.» De få gangene jeg kikket inn døren var det som å observere nissens juleverksted 23. desember, et CERN-laboratorium eller en durkdreven forbryterbande som planla det perfekte kupp. Jeg skimtet kinetiske fugleroboter, høytalerhorn fra Vietnam, enorme falske vegger, titalls meter med leketogskinner, skinnende tubaer, bevegelige forstørrelsesglass, prosjektorer og nerver: Alt nytt begynner med kaos.

19. september var det urfremføring på *Broen over Gjormen*, et verk så formfullendt i sitt kaos at det burde stått *Drøy i bruk* på inngangsbilletten. Hva annet kan man si om lyd og bilder som gir en følelse av frihetsberøvelse, en tungespiss på et batteri, vingespenning, at metallskjøtene langs norske motorveier ikke er der fordi asfalten utvider seg ved temperaturskifte, men er et farlig angrepsverktøy for Regjeringen, den avskyelige snømannen, å levere inn min fars lik til medisinsk forskning når (hvis) han dør, at tolkningen er intellektets hevn over kunsten, og en galopperende veddeløpshest som i stedet for å bryte fløyelsbåndet ved målgang løper rett inn i et oppspent barberblad og blir snittet i to mens beinene fortsetter å løpe – alt i løpet av 45 minutter? Lisbeth var på premieren. Hun fikk oppleve at det gikk bra. Et par timer etter siste ekstraforestilling 28. september sovnet hun inn.

Tilbake til slumkvarteret. Det kom aldri noen person med automatpistol. Vi hørte på Os Mutantes til stengetid og klødde oss i skjegget: Kanskje geværet hadde blitt rustent eller kuttet vått av å ligge bak en busk i sommerregnet? Muligens hadde en uteligger ramlet over det og hengt det over peisen? Eller, for å tro på det gode i mennesket – han hadde kommet på bedre tanker.

–

Lars Mørch Finborud
Kurator og musikkansvarlig
Henie Onstad Kunstsenter

Staff spiller på nyansene mellom en situasjon og språket som blir brukt til å beskrive den, med andre ord på representasjon. En rekke gester og handlinger blir navngitt og så omformulert i en lek som formidler språkets relativitet og hvordan vi subjektivt projiserer mening i det vi ser.

Staff tar utgangspunkt i det å skape mening, som immaterielt arbeid, for å snakke om vårt forhold til språk og begreper som verktøy for å forstå og formidle virkeligheten.

Til tider sier vi akkurat hva som foregår, men til andre tider er det ikke opp til oss å beskrive nett-opp det. Begrepene fungerer både retrospektivt på det som nettopp skjedde, og som prognose for den påfølgende aktiviteten. Vi prøver ikke nødvendigvis å tolke begrepene, men kanskje heller mer å hentyde til konvensjonene vi baserer tolkningene av disse begrepene på. Selvefølgelig snakker vi om noe, vi spyr jo ut en masse ord. Men vi er mer ute etter hvordan disse ordene kommuniserer med våre forestillinger enn hva de betyr.

*Staff*er Ingrid Berger Myhre og Andreea Davids første koreografiske samarbeid. De to møttes under studiene ved Centre Chorégraphique National de Montpellier i Frankrike. I denne konteksten, der de måtte være både kunstnere og studenter på samme tid, begynte de å dele tanker rundt hvordan kunnskap blir produsert, overført eller oppfunnet.

Konsept, koreografi og utøvelse:

Andreea David & Ingrid Berger Myhre.

Lysdesign: Tobias Leira. **Teknikk:** Edwin

van Steenberg, Thierry Cabrera.

Kunstnerisk veiledning: Ann-Christin

Berg Kongsness. **Foto:** Grégoire Edouard.

Støttet av: Kulturrådet. **Co-produksjon:**

Dansateliers Rotterdam, WASP Bucarest,

Black box teater Oslo, 4Culture /

Bucharest (RO). **Øvrige partnere:** Centre

Chorégraphique National de Montpellier,

Centrul National al Dansului Bucharest,

Life Long Burning Culture Programme.

Runa Borch Skolseg: This is My Collection of sincere a\$\$\$\$ong\$

11. september /
Oslo kulturnatt
kl. 19.00
Lille scene

This is my collection of sincere a\$\$\$\$ong\$ is a conceptual hip hop album I made after a trip I had to Beirut, it was not a very good tour. I lost my baggage and faith and got food poisoning and cried in front of Judith Butler.

In this work I have been inspired by Eminem, Unica Zürn, Drake, Rihanna, Jean Luc Nancy, Clarice Lispector, Bjørn Rasmussen, Silvana Imam, Sara Ahmed and Lorentz&Sakarias.

This is my collection of sincere a\$\$\$\$ongs er skrevet av Runa Borch Skolseg og fremføres av Marianna S.A Røe, vokalist i det norske bandet Broen.

Heine Avdal &
Yukiko Shinozaki /
Field Works (NO/JP):
Distant voices

12.–13. september
kl. 19.00
Store scene

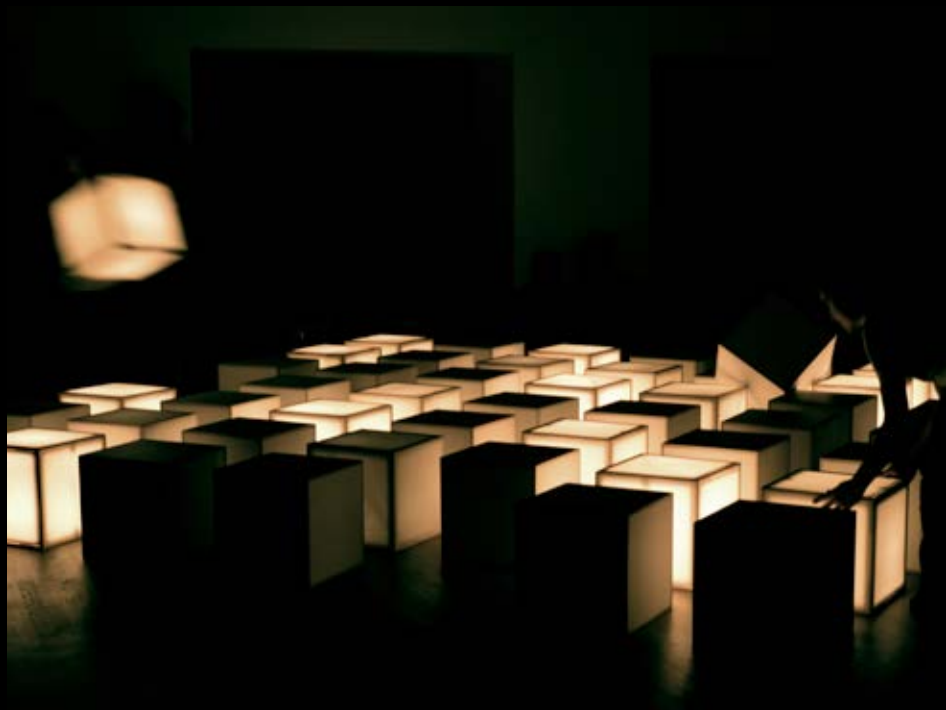

Foto: Hans Meijer

Distant voices er en forestilling om rom, med spesielt fokus på rommets forming av kroppen og dens erfaringer. Heine Avdal og Yukiko Shinozaki har flere med seg, blant andre André Eiermann, opphavsmannen til begrepet om det postspektakulære teater. Hva skjer når et arkitektonisk rom overskrider sine grenser innefra? Når bryter en situasjon ut av sin romlige begrensning, og oppløser seg i konkrete betydninger som sprer seg til andre steder? Og hvordan vil dette påvirke de fysiske og erfaringsmessige forhold mellom publikummere og utøvere?

Distant voices stiller slike spørsmål med bakgrunn i en idé om et materialiserende rom. En struktur av bevegelige objekter har en sentral rolle i forestillingen. Den er full av blinde flekker. Som en foranderlig skulptur svinger den mellom å være installasjon, scenografi og arkitektonisk element. Den former og omformer kontinuerlig det rommet den vises i, samtidig som den deler det opp i tilgjengelige og utilgjengelige områder, synlige og usynlige. Her vil fantasien få bevege seg, fra makro- til mikroperspektiv og tilbake, mellom hukommelsen av hva den nettopp trodde den så, opplevelsen av det som faktisk skjer, og det den forventer.

Black box teater har tidligere vist arbeider som *you are here, nothing's for something*, *Field Works Hotel*, *Field Works Office* og *Borrowed Landscape* – Oslo.

Vinner av den polske «Kakimierz Krzanowski Award». Juryens begrunnelse: «...art that provokes thinking and stimulates imagination, enabling everyone to find his/her own sense of it.»

Konsept og regi: Heine Avdal, Yukiko Shinozaki. **Visuell kunstner:** Arnaud Meuleman. **Dramaturg:** André Eiermann. **Av og med:** Andrey Andrianov, Heine Avdal, André Eiermann, Ingrid Haakstad, Arnaud Meuleman, Kayoko Minami, Eivind Seljeseth, Yukiko Shinozaki. **Lyddesign:** Roeland Luyten. **Lydteknikk:** Mathieu Viro. **Teknisk støtte:** Protocol Room. **Produksjon:** fieldworks vzw, Heine Avdal. **Co-produksjon:** STUK (Leuven), APAP Network: BIT Teatergarasjen (Bergen), Kunstencentrum Buda (Kortrijk) and Pact Zollverein (Essen), Kana Theatrical Centre (Szczecin), CO2 festival (Beirut) **I samarbeid med:** Kaaitheater. **Støttet av:** Kulturrådet, Vlaamse Gemeenschap, Vlaamse Gemeenschaps-commissie.

Annie Dorsen (US): Yesterday Tomorrow

18.–19. september
kl. 19.00
Store scene

Fra *Yesterday* av The Beatles til *Tomorrow* fra musikalen *Annie*, tar Annie Dorsen oss med på en spennende og uforutsigbar musikalsk reise gjennom tid og rom. Dorsen er kjent for sitt algoritmeteater, der hun kutter i kjente tekster, og nå også musikk, og setter det sammen igjen med hjelp av en datamaskin. I samarbeid med Pierre Godard og Greg Beller fra instituttet for sonisk forskning i Paris (IRCAM), har hun utviklet en algoritme som gjør at *Yesterday Tomorrow* tar helt forskjellige retninger hver eneste gang. Starten, (*Yesterday*), og slutten, (*Tomorrow*), er den samme hver gang, men hva som kommer mellom de to er det ingen som vet. Mens lyden av *Yesterday* forsvinner i det fjerne, og *Tomorrow* kommer stadig nærmere erfarer publikum hvordan tiden går og hvordan tapet av fortiden forløses ved løftet om en ny fremtid.

Yesterday Tomorrow er en ukonvensjonell musikal. Dorsen selv kaller den en evolusjonær algoritmisk musikal, et unikt samarbeid mellom menneskestemmer og datastemmer. Konsertene, som blir forskjellige hver gang, blander menneske og maskin, sang og bevegelse, lys og rom på en original måte.

En algoritme er en beskrivelse av en bestemt prosedyre som skal utføres for å løse et problem eller et sett med flere problemer. Evolusjonære algoritmer arbeider mot et sett med mål, men på en uforutsigbar måte. Prosessen bruker prosedyrer inspirert av naturlige utvalg som reproduksjon, mutasjon og seleksjon. I hvert tilfelle vil algoritmen bestemme sin egen rute mot målet på nytt. En viktig forskjell er at den biologiske evolusjonen ikke har et på forhånd bestemt mål.

Dette betyr altså at i *Yesterday Tomorrow* mottar hver enkelt sanger informasjon som eksempelvis har varierende rytme, tone og tekst. Sangerne følger algoritmebestemte bevegelser og gester som holder dem, så vel som publikum, i kontinuerlig bevegelse. Lyset opererer på tilsvarende måte, automatisk i henhold til et spesialdesignet program. Algoritmene informerer altså om alt, og bestemmer også bruken av rommet som utøvere og publikum befinner seg i. Forskjellene mellom menneske og maskin, vises og forsvinner som i en virvelvind.

Yesterday Tomorrow er en utvidet «låt» om tid, endring og utvikling. Det er en forestilling om tapet av en verden og den optimistiske etableringen av en annen.

Regissør og forfatter Annie Dorsen jobber med teater, film, dans og digital performance. Hun mottok en rekke priser for musikalen *Passing Strange* på Broadway, blant dem Obie-award. Spike Lee regisserte senere en filmversjon av musikalen. Forestillingen *Ask Your Mama*, ble basert på Langston Hughes' dikt, komponert av Laura Karman og fremført av operasangere og hiphop-gruppa The Roots i Carnegie Hall. Den kritikerroste forestillingen *Magical* har gått sin seiersgang verden rundt og ble vist på Black box teater høsten 2012. På Black box teater har hun også tidligere vist forestillingene *Hello Hi There* og *A Piece of Work*.

Konsept og regi: Annie Dorsen.
Musikksjef: Joanna Bailie. **Algoritme design:** Pierre Godard. **Lyddesign:** Greg Beller. **Video system design:** Ryan Holsopple. **Lysdesign og teknisk regi:** Bruno Pocheron, Ruth Waldeyer. **Produsent:** Alexandra Rosenberg. **Utøvere:** Hai-Ting Chinn, Jeffrey Gavett & Natalie Raybould.
Co-produksjon: Holland Festival, Black box teater, Performance Space 122, La Villette – Résidences d'Artistes 2015, L'Hippodrome, scène nationale de Douai, Théâtre de Gennevilliers with Festival d'automne à Paris, Le Maillon-Wacken - Scene Européenne – Strasbourg, Théâtre Garonne - Scène Européenne – Toulouse. **Støttet av:** The MAP Fund, Mount Tremper Arts, Abrons Arts Center, New York State Council on the Arts.

Annie Dorsen (US):
Yesterday / Tomorrow

Foto: Benito Strangio

Madame Nielsen (DK): Salon Madame Nielsen

22.–24. september
kl. 20.00
Oscarsgate 10

Senvinteren 2013 ankommer Nielsen med toget til Paris og flytter inn i en stor, gammel klostercelle. Når hun hører sin egen stemmeklang og fornemmer den opphøyde atmosfæren innser hun med en gang at hun må ha sin egen salong i ekte parisertradisjon fra Madame de Staël og Madame Verdurin i Marcel Prousts store roman. Allerede tre uker senere åpner Madame Nielsen dørene til sin første *Salon Madame Nielsen* i Paris.

Som sin forgjenger, grunnleggerinnen av salongtradisjonen, Marquise de Rambouillet, inviterer Madame Nielsen gjestene inn i soverommet sitt. Og her, lett henslengt, sittende, eller dansende i sengen, fortryller hun gjestene med egne sanger, dikt og utdrag fra romaner, kun avbrutt av lett diskusjon rundt vår tids store temaer.

Marquise de Rambouillet og hennes etterfølgere i det attende århundrets salonger regnes som feministbevegelsens avantgarde. Med sin salong ønsker Madame Nielsen å re-introdusere den feminine maktforførelsen, øyet for form, presisjon og antydning som den europeiske politikken mest intime rom.

I løpet av sommeren 2013 ble Madames månedlige salong en kult-begivenhet blant pariserne. Nå har Madame bestemt seg for å ta med seg salongen på en «Tour d'Europe». I september ankommer Madame Oslo ledsaget av sin pianist og elektronikk-virtuos Sailor Toldam. Her flytter hun inn i en herskkelig villa i Oscarsgate på Frogner hvor hun vil motta de norske feinschmeckerne i sine romantiske gemakker. Hver kveld vil hun i tillegg invitere en prominent kvinnelig gjest som hun vil diskutere verdens feminine fremtid sammen med.

Madame oppfordrer alle til å ta med seg litt god ost, brød, frukt og en fransk vin til å innta når sulten melder seg ut over kvelden!

Øystein Johansen: Luck

24.–27. september
kl. 19.00
Store scene

Forestillingen *Luck* starter med et enkelt spørsmål: hva vil det egentlig si å være heldig? Er det resultatet av noe man har investert i over lengre tid, eller er det noe som plutselig dukker opp? Er det noe man kan jakte på, eller er det noe som bare sveiper forbi oss tilfeldig? Og hvorfor blir man så avhengig av det?

I sin nye forestilling tar regissør Øystein Johansen for seg fenomenet lykke og det å ha flaks. Med inspirasjon hentet fra steder som spillehaller og kirker, som begge lover sine besøkende lykke, ser han nærmere på hva som skjer både fysisk og psykologisk når lykkedefølelsen inntreffer. Videre forsøker han å analysere hva det er vi drømmer om i dag og hvordan det stemmer overens med vår moderne, desillusjonerte verden.

Øystein Johansen har tidligere satt opp forestillingene *The Dahmer Syndrome* og *A Thing of Beauty* på Black box teater. Sistnevnte vant Natt&Dags Oslopris for beste scenekunst 2013.

*«The gods may throw the dice
Their minds as cold as ice
And someone way down here
Loses someone dear
The winner takes it all
The loser has to fall
It's simple and it's plain
Why should I complain?»*

ABBA

Regi: Øystein Johansen. **Utøvere:** Julie Solberg, Nina Fokker, Igor Vrebac.
Dramaturg: Jonas Rutgeerts. **Scenedesigner:** Juul Dekker. **Komponist:** Hans Kristen Hyrve. **Fotograf:** Kay Øveraasen.
Grafisk design: Peder Bernhardt.
Produksjonsmanager: Thomas Vandewalle. **Co-produsenter:** Black box teater, School van Gaasbeek, Amsterdam Fringe Festival, Compagnie Theater.
Støttet av: Kulturrådet og Ffuk.no.

L

U

C

K

Mette Edvardsen: Retrospektiv

1.–10. oktober
Lille scene
Se blackbox.no

1. og 5. okt.	<i>Private collection</i>
2. og 5. okt.	<i>Time will show</i>
1. og 6. okt.	<i>Black</i>
3. og 6. okt.	<i>No Title</i>
9. og 10. okt.	<i>We to be</i>
2. og 3. okt.	<i>every now and then</i>
10. okt.	<i>Time has fallen asleep in the afternoon sunshine (re-writing)</i>

Koreograf og utøver Mette Edvardsen har gjestet Black box teater flere ganger. Vi er glade for å kunne vise en rekke av hennes arbeider denne høsten. Edvardsen har jobbet på det internasjonale scenekunstfeltet i flere år, og utforsker også andre medier som video og bøker. Edvardsen utvikler stadig nye prosjekter, både under eget navn og i samarbeid med andre kunstnere.

Se våre hjemmesider blackbox.no for mer informasjon om alle forestillingene, dato og tidspunkt.

Om *Time has fallen asleep in the afternoon sunshine*:
«Verket er et lavmælt brøl mot en tid som er i ferd med å glemme verdien i det møysommelige og krevende.»

Morgenbladet

Om *Black*:
«En fascinerande illustration av våra svårigheter att skilja på världen och vår föreställning om den.»

Dagens Nyheter

Om *No Title*:
«et av de virkelige høydepunktene under festivalen.»

Scenekunst.no

«enkelt og dypt på samme tid, som et shakespeareark være eller ikke være»

Radio Nova

Findlay/Sandsmark
(US/NO):

Biograph, last year
was pretty / shitty
2.-3. okt. , kl. 21.00
Store scene

Findlay/Sandsmark/
Pettersen (US/NO):

O'death
8. okt., kl. 19.00
9.-10. okt., kl. 21.00
Store scene

Foto: Nirna Magnus

Samarbeidskonstellasjonen Iver Findlay, Marit Sandsmark og Pål Asle Pettersen har i løpet av de siste fire årene presentert flere produksjoner i grenseland mellom scenekunst og installasjon. Kompaniet har gjestet Black box teater flere ganger tidligere, sist under Oslo internasjonale teaterfestival 2015. *Biograph, last year was pretty/shitty* er også laget av Joe Truman og Ruud van den Akker i samarbeid og samtale med Young Jean Lee, Victor E. Morales og Claudia La Rocco. *O'death* er laget i samarbeid med Jason Rogenes.

Se våre hjemmesider blackbox.no for mer informasjon om de to forestillingene, dato og tidspunkt.

Om *O'death*:

«Både som formeksperiment og intellektuell grubling er dette lovende scenekunst for et nysgjerrig publikum.»

Scenekunst.no

Om *Biograph, last year was pretty/shitty*:

«*Biograph, last year ...* by the performance artists Iver Findlay and Marit Sandsmark explores the meaning of memory in the age of the selfie.»

The New York Times

Klassikere for kids: Forbrytelse og straff

15.–17. oktober, kl. 18.00
18. oktober, kl. 17.00
Store scene

Rodion Romanovitsj Raskolnikov har bestemt seg for å myrde. Han er ganske sikker på at han har rett til det. I flere uker har den forhenværende studenten ligget alene i det lille, skitne værelset sitt og konstruert en teori:

Verden er full av fattige, fortvilte undermennsker som vandrer rundt med bøyde hoder og lar seg kue. For så nedrig er mennesket, at det venner seg til alt. Men noen ytterst få er i stand til å se forbi vaner og konvensjoner og tenke nytt. Disse overmenneskene har rett til å bryte loven når de mener det er riktig. Raskolnikov bestemmer seg for å finne ut av hvilken gruppe han tilhører.

Med en øks gjemt på innsiden av frakken går han til en pantelånerske som skor seg på andres nød. Hvis han klarer å drepe henne, vil han ikke bare befri samfunnet for et skadedyr: Han kan ta pengene hennes, få råd til å spise og drikke igjen, fortsette studiene og bli noe stort, noe større enn seg selv. Eller er straffen ikke til å unngå? Vil anger, skyld og tvil spise ham opp innenfra?

I *Forbrytelse og straff*, basert på Dostojevskijs roman fra 1866, trekkes tilskuerne inn i Raskolnikovs mørke tankespinn. Det er en forestilling om hvor galt det kan gå når et ungt, presset menneske isolerer seg med ideene sine. Men selv om Raskolnikov skyver alle fra seg, kommer noen stadig tilbake og prikker ham på skulderen.

Underveis i forestillingen blir tilskuerne en fysisk del av det brokete fellesskapet oppe på scenen.

Forestillingen er siste del i teatertrilogien Klassikere for Kids, som er laget med utgangspunkt i tre litterære klassikere: Goethes *Faust*, Woolfs *Til fyret* og nå Dostojevskijs *Forbrytelse og straff*, en av verdens mest leste romaner. Begge de to første forestillingene ble nominert til Heddaprisen for beste barne-/ungdomsforestilling.

Passer for kids fra 13 år.

Om *Faust*:
«Gledelig ambisiøst barneteater»

NRK

«En liten times spennende og detaljrik grøsser.»

Scenekunst.no

Om *Til Fyret*:
«Klassikere for Kids bør inspirere alle som lager teater for barn i Norge.»

NRK

«Det er strålende at noen tar seg bryet med å gi det yngste publikummet såpass å bygge på. Terningkast 5.»

Adresseavisen

Regi: Hildur Kristinsdóttir. **Produsent:** Mona Larsen. **Tekst:** Eirik Willyson. **Lyd:** Magnus Børmark. **Lys:** Kaja Glenne Lund. **Scenografi:** Petter Alstad, Bård Vaag Stangnes. **Illustrasjon:** Petter Alstad. **Foto:** Kristinn Gudlaugsson.

På scenen: Josephine Kylén-Collins, Lars August Jørgensen, Camilla Vislie og Kim Atle Hansen. **Dramaturg:** Maria Ramvi. **Co-produsenter:** Black box teater, BIT Teatergarasjen og Scenekunst Østfold. **Støttet av:** Kulturrådet, Kunstløftet, Fond for lyd og bilde, Fond for utøvende kunstnere og Fritt Ord.

Sterud/Kongsness: Soft Manifesto

22.–25. oktober
kl. 19.00
Lille scene

Retarded is the new clever!

Soft Manifesto er poesiopplesning, hørespill og danseforestilling. Arbeidet veksler mellom disse formene og forsøker å fange øyeblikk vi vanligvis ville gått glipp av om de hadde forblitt innenfor kun en av dem.

Vi sier ja til all dans, all tekst, alle ting, før vi plasserer dem omhyggelig. Lar nye koblinger mellom det som alt finnes få komme til syne. Tenker på tekst som temperatur. Skriver fra kroppen heller enn om kroppen, og er interessert i tekst som relaterer til alt det vi ikke kan si noe om. Soft Manifesto unner seg selv alvor, samtidig befinner det seg stadig vekk i det humrende landskapet; knasende munnefuller med potetgull mellom sylskarpe metarefleksjoner. Det kommer til å tryne inn i hjertet ditt. Det handler om å miste ansikt, å ikke forsøke å stille verken seg selv eller andre i et godt lys, å unngå fristelsen å redde sitt eget skinn.

Marte Reithaug Sterud og Ann-Christin Berg Kongsness har utdanning og bakgrunn innenfor dans og koreografi, og har de siste årene arbeidet med tekst med ulike tilnærminger. Henning H. Bergsvåg er poet med interesse for rom og iscenesettelse, og debuterer i denne produksjonen som scenograf. Lysdesigner Elisabeth Kjeldahl Nilsson fungerer som produksjonens fyrstårn mens resten beveger seg ut på dypt vann.

Koreografi, utøvelse og tekst:

Ann-Christin Berg Kongsness, Marte Reithaug Sterud. **Scenografi:** Henning H. Bergsvåg. **Lysdesign:** Elisabeth Kjeldahl Nilsson. **Video/lydteknisk assistanse:** Sigurd Ytre-Arne. **Foto:** Marie Bergby Handeland. **Produksjon:** Sterud/Kongsness. **Co-produksjon:** Black box teater. **Støttet av:** Kulturrådet.

2016-2017
2016-2017
2016-2017

Handwritten notes and text on a document, including the words "Handwritten notes" and "Handwritten notes".

Inгри Fiksdal: Cosmic Body

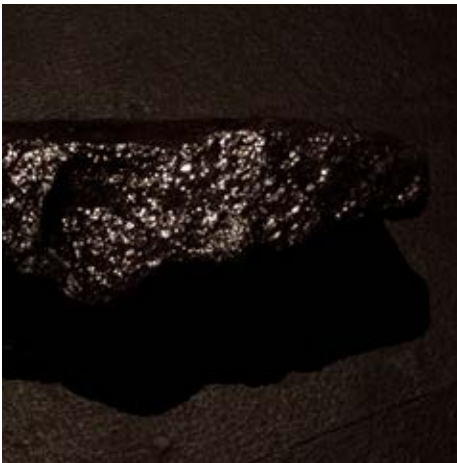
28. oktober–
1. november
kl. 19.00
Store scene

I sin nye produksjon *Cosmic Body* jobber Ingrid Fiksdal med desorientering av sansesystemet ved hjelp av lyd og lys, samt objekter og utøvere i kontinuerlig bevegelse.

Vi vet at sansene våre bare gir oss begrenset tilgang på den objektive verden, men forsøker på å forklare forholdet mellom menneskelig bevissthet og ekstramentale virkeligheter har skapt mye kontrovers. Man kan likevel identifisere to dominerende syn på endrede bevissthetstilstander. Vitenskapen ser på dem som noe som er produsert av subjektet selv gjennom (kjemiske) endringer i mønstre i hjernen. Sjamanistiske og mystiske diskurser hevder derimot at endrede bevissthetstilstander gir oss tilgang på noe essensielt eller transpersonlig; at vi kan få et glimt av skjulte fasetter av virkeligheten.

Ingrid Midgard Fiksdal er koreograf og for tiden stipendiat ved Kunsthøgskolen i Oslo. Fiksdals arbeider handler om persepsjon og affekt, og hun legger vekt på en likestilling av de ulike elementene innad i forestillingene – musikk, lys, scenografi, kostyme og dans/koreografi. Publikum er alltid en viktig del av verkene, som har som mål å skape midlertidige kollektiv mellom utøvere og tilskuere. Kollektivet refererer i denne sammenhengen til oppmerksomhetsmodi og sensorisk overføring, heller enn interaktivitet. Hennes siste produksjoner *HOODS* (2014), *BAND* (2013), *Night Tripper* (2012) og *The Orchard Ballads* (2011) har alle hatt premiere på Black box teater og turnert i Europa og USA, samt en rekke arenaer i Norge. Flere av dem er laget sammen med utøver Pernille Holden, scenograf Signe Becker og komponist Ingvild Langgård. *Night Tripper* vant Osloprisen i 2012 og *HOODS* vant Dansekritikerprisen fra Norsk Kritikerlag i 2014.

Koreograf: Ingrid Fiksdal. **Scenografi:** Signe Becker. **Musikk:** Ingvild Langgård.
Lys: Tilo Hahn og Ingeborg S. Olerud.
Utøvere: Anne-Mareike Hess, Pernille Holden, Martin Lervik og Imre Vass.
Kostyme: Mia Melinder og Signe Becker.
Outside eye: Rosalind Goldberg.
Produsent: Nicole Schuchardt.
Administrator: Eva Grainger. **Co-produsenter:** Black box teater, BIT teatergarasjen og apap nettverket, BUDA Kortrijk og MDT Stockholm. **Støttet av:** Kulturrådet og Program for kunstnerisk utviklingsarbeid.

Odin Teatret (DK): Det kroniske liv

6.–8. november
kl. 19.00
Store scene

«Teater av en annen verden.
Odin Teatret trollbinder med sitt
helt spesielle scenespråk. Det er
umulig å ikke la seg berøre»

Vårt Land

«Forestillingen er en tornado ...»

Norsk Sheakspeare- og teatertidsskrift

«Smukt, galt og besættende som
en gammel nordisk runddans i den
endeløse Danske midsommernatt.»

Politiken

Tilegnet Anna Politkovskaya og Natalia Estemirova. Russiske forfattere og menneskerettighetsforkjempere, som ble myrdet av ukjente gerningsmenn i 2006 og 2009 på grunn av deres motstand mot krigen i Tsjetsjenia.

Karakterer: En sort jomfru, enken etter en baskisk offiser, en tsjetsjensk flyktning, en rumensk husmor, en dansk sakfører, en rockemusiker fra Færøyene, en colombiansk gutt som leter etter sin far som er forsvunnet i Europa, en italiensk gatefölinist, to leiesoldater.

Vi befinner oss i *Det kroniske liv*, på samme tid i forskjellige land i Europa i 2031 i etterdønningene av den tredje borgerkrigen. Mennesker og grupper med forskjellige bakgrunner møtes og konfronterer hverandre med sine motstridende drømmer, skuffelser og forventninger. En gutt ankommer fra Latin-Amerika og leter etter sin far, som på uforklarlig vis er forsvunnet. «Hold opp med å lete etter din far!», sier folk til ham mens de ledsager ham på hans vandring fra dør til dør.

Det er verken kunnskap eller uskyld som redder gutten. Alene oppdager han sin dør. Og vi blir slått med undring – vi, som ikke lenger tror på det utrolige: at et eneste menneske som blir et offer er mer verdt og er større enn alt annet. Større enn Gud.

Odin Teatret ble grunnlagt i 1964 i Oslo. Et par år senere flyttet teatret til Holstebro i Danmark. Medlemmene kommer i dag fra tolv forskjellige land og tre ulike kontinenter. Odin Teatrets 50 år som laboratorium har resultert i et profesjonelt og forskningsmessig miljø karakterisert av tverrfaglige aktiviteter og internasjonalt samarbeid.

Odin Teatret var med å åpne Black box teater i november 1985 med forestillingen *Oxyrhincusevangeliet*. Nøyaktig 30 år senere er de altså tilbake med *Det kroniske liv*.

I forbindelse med Odin Teatrets gjestespill vil det også bli arrangert arbeidsdemonstrasjoner, filmvisninger og foredrag med kunstnerisk leder Eugenio Barba. Følg med på blackbox.no

Tekst: Ursula Andkjær Olsen og Odin Teatret. **Skuespillere:** Kai Bredholt, Roberta Carreri, Jan Ferslev, Elena Floris, Donald Kitt, Tage Larsen, Sofia Monsalve, Fausto Pro, Iben Nagel Rasmussen, Julia Varley. **Dramaturg:** Thomas Bredsdorff. **Litterær konsulent:** Nando Tavian. **Lysdesign:** Odin Teatret. **Lysrådgiver:** Jesper Kongshaug. **Scenisk rom:** Odin Teatret. **Rådgivere scenisk rom:** Jan de Neergaard, Antonella Diana. **Musik:** Tradisjonelle og moderne melodier. **Kostymer:** Odin Teatret, Jan de Neergaard. **Teknisk leder:** Fausto Pro. **Instruktørasistenter:** Raúl Iza, Pierangelo Pompa, Ana Woolf. **Dramaturgi og instruksjon:** Eugenio Barba. **Produksjon:** Nordisk Teaterlaboratorium (Holstebro), Teatro de La Abadía (Madrid), The Grotowski Institute (Wrocław).

Foto: Jan Ruzsz

Keith Hennessy / Circo Zero (US): Turbulence (a dance about the economy)

12.–13. november
kl. 19.00
Store scene

Turbulence (a dance about the economy) er en kollektiv og eksperimentell hybrid av samtidscirco, improvisert happening og politisk teater. Ved å leke med normoverskridelser og kalkulerede overtramp mot allment aksepterte regler for samhandling, gir verket en fysisk tilbakemelding på finanskrisen, og er ment både som feiring av og provokasjon til den globale bevegelsen for økonomisk rettferdighet.

Flere friksjoner som driver verket: Økonomisk krise, katastrofekapitalisme, gjeld, prekariat, propaganda, tortur, fagforeningssabotasje, trylling, samarbeid, krig og fysisk performance. Ved alltid å ta med nye skapende deltakere gjør *Turbulence* også motstand mot idéen om faste meninger og forhåndsgitt utbytte. Improvisasjon blir både en politisk strategi og en måte å overleve på.

Unstable structures supported by unsustainable systems, this dance cannot stand up on its own.

A glorious mess that's shot through with enough rigor, humor, and heart to entertain and incite.

Portland Monthly Mag.

***Turbulence* is one of the most incoherent, messy pieces I've ever seen. Yet ... it keeps changing. There are often two or more things happening at once, and the spirit that emerges is funny, permissive, unsensational and inquiring.**

The New York Times

***Turbulence (a dance about the economy)* is a wreck that resembles a pop-up version of Occupy Wall Street. At any given moment in *Turbulence*, situations, both inconsequential and those charged with political meaning, erupt all over the stage.**

New York Times

Av og med: Julie Phelps, Emily Leap, Laura Arrington, Jesse Hewit, Jorge Rodolfo De Hoyos, Hana Erdman, Gabriel Todd, Ruairi Donovan, Empress Jupiter, Jassem Hindi, Keyon Gaskin og Keith Hennessy. **Co-produksjon:** CounterPULSE, Regards et Mouvements. **Støttet av:** The New England Foundation for the Arts, National Dance Project med spesiell støtte fra Doris Duke Charitable Foundation og the Andrew W. Mellon Foundation, the MetLife Foundation og the National Endowment for the Arts. **Også støttet av:** Zellerbach Family Foundation, the New Stages in Dance grant, the SF Arts Commission OPG og 126 individuelle givere.

Foto: Robbie Sweeney

Keith Hennessy /
Circo Zero (US):
Turbulence (a dance
about the economy)

Foto: Robbie Sweeney

**stenby/sirgmetts/
bieksaite:
Pink Cloud Effect**

**19.–22. november
kl. 19.00
Lille scene**

Hvorfor er vi aldri fornøyd med våre egne liv, men ønsker oss alle andres? Hva er det vi egentlig vil ha?

Pink Cloud Effect er en virkelighetstest for både publikum og utøverne på scenen. Den er konsekvensen av å jakte etter forventninger. Den er giftig, utmattende og kan ende opp med å ødelegge deg. Vi er nødt til å akseptere vår egen skjebne.

Pink Cloud Effect er en forestilling av Kjersti Aas Stenby (NO), Marit Sirgmetts (EST) og Simona Bieksaite (LT), hvor de har latt seg inspirere av popkulturelle TV-serier, reality-shows og såpeoperaer.

Av og med: Kjersti Aas Stenby,
Marit Sirgmetts og Simona Bieksaite.
Produsent: Ida Marie Sandvik.
Kunstnerisk rådgiver: Lisa Lie.
Co-produksjon: Black box teater.
Støttet av: Arts Printing House, Vilnius.

Susanne Øglænd/ Krakk Noir: Congress of Dreams

25.–29. november
kl. 19.00
Store scene

*I realiteten er det riktig å drømme.
Drømmer du likevel feil?
Europa. Drøm igjen, drøm bedre.*

Utgangspunktet etter andre verdenskrig, som var en idé om fred, toleranse og velferd for alle, begynner å se ganske tynnslett ut i dag.

Hvilke drømslintrer vaier fremdeles i vinden? Hva drømmer en europeer om nå? Hva drømmer du?

Er det ikke rart at alle har en fornemmelse av hva den amerikanske drømmen er men ingen kan si noe konkret om den europeiske drømmen? Finnes det i det hele tatt en genuin europeisk drøm? En eurovisjon?

Etter den heilnorske forestillingen *Korrupsjonens Engel. Sinn, War & Detail* under Ultimafestivalen på Black box teater i 2012, kommer gruppa rundt regissør Susanne Øglænd, forfatter Øyvind Berg og musikalsk leder Rolf-Erik Nystrøm, nå med en ny og flerspråklig musikkteaterforestilling som forteller om et Europa i drømmeland.

Regi: Susanne Øglænd. **Tekst:** Øyvind Berg. **Musikalsk ledelse/komposisjon/saksofon:** Rolf-Erik Nystrøm. **Skuespillere:** Anne E. Kokkinn og Trond Høvik. **Slagverk/komponist:** Per Oddvar Johansen. **Kontrabass/ komposisjon:** Håkon Thelin. **Scenograf:** Carle Lange. **Lys:** Tilo Hahn. **Gjester:** Juliana Venter (sanger/skuespiller, Berlin/Sør-Afrika) og Petros Michalas (baglamas/sange, Berlin/Hellas). **Co-produksjon:** Black box teater. Gjestespill, 2016 i Berlin (Kooperasjon Sophiensæle Berlin/Nordlichter Festival) og i Tallinn (Teater VabaLava/ Shared Sounds). **Støttet av:** Kulturrådet, Institusjonen Fritt Ord, Fond for Lyd og Bilde, Det Norske Komponistfond, Dramatikkens Hus og Tekstforfatterfondet.

Lisa Östberg & Kim Hiorthøy: Black Warrior

8.–9. desember
kl. 19.00
Store scene

Hva er egentlig en forestilling? Er det action? Er det sex? Eller er det en blyant laget av det amerikanske selskapet Sanford Corporation?

Lisa Östberg og Kim Hiorthøy forteller deg alt du trenger å vite om nettopp dette. De går gjennom viktige ting som for eksempel ideer, undertekst og forventninger. Presentert med enkle illustrasjoner, rolig musikk og en overtydelig logikk kommer *Black Warrior* til å forandre måten du tenker og føler på for evig og alltid. Med på kjøpet får du også et spansk kurs.

Lisa Östberg & Kim Hiorthøys siste produksjon har hentet navnet sitt fra blyanten *Black Warrior*. Blyanten dukket opp i filmen *All The Presidents Men* med Dustin Hoffman og Robert Redford i hovedrollene. Filmen var en fiktiv fremstilling av Watergate-skandalen. Både skuespillerne og blyanten ble berømte etter å ha vært med i filmen.

Kim Hiorthøy er grafisk designer, kunstner og musiker med bakgrunn fra blant annet kunstakademiene i Trondheim og København. Hiorthøy har gjort seg bemerket med sitt mangfoldige kunstneriske virke og omfattende produksjon.

Lisa Östberg er danser, koreograf, regissør og manusforfatter. Hun er utdannet ved Kungliga Svenska Balettskolan, Trisha Brown Dance og Merce Cunningham Studios i New York, og har arbeidet med koreografer som Philippe Blanchard og Cristina Caprioli.

Hiorthøy og Östberg var sist å se på Black box teater med sitt første samarbeid *YOU*. Forestillingen turnerte både i Norge, Sverige og Europa til svært gode anmeldelser i pressen.

Om *You*:

«Det flotteste Kim Hiorthøy har servert oss siden debutalbumet. Terningkast seks.»

Adresseavisen.

«Kim Hiorthøy og Lisa Östbergs *You* er et eneste langt høydepunkt»

Scenekunst.no.

«nøysomt og kløktig gjort, og *You* er en hyggelig venn å ta en kaffe med»

Klassekampen

Tekst og koreografi: Lisa Östberg og Kim Hiorthøy. **Musikk:** Kim Hiorthøy. **Produksjonsdesign:** Jonas Williamsson. **Lys:** SUTODA. **Produsent:** Lisa Stenberg. **Co-produksjon:** MDT, Samarbetets venner, Dansens Hus, BIT Teatergarasjen, Teaterhuset Avant Garden og DanseFestival Barents. **Støttet av:** Stockholms Stad, Fond for Lyd og Bilde og Kulturrådet.

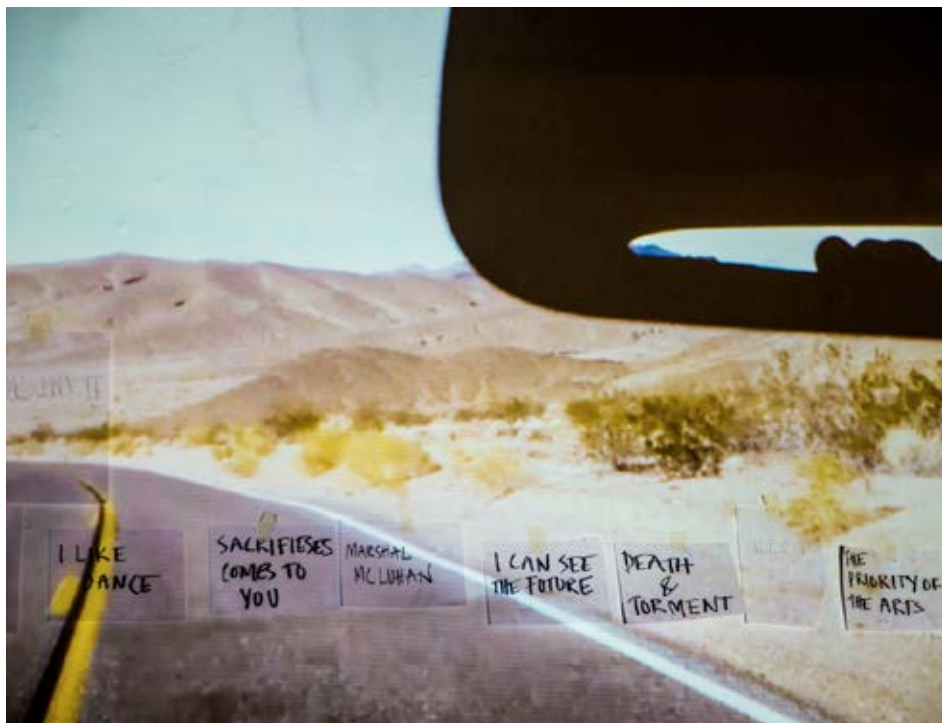
Verk produksjoner: Beat the Drum

Følg med på
blackbox.no
for tid og sted

Beat the Drum er et forsøk på å skape et nåtidig ritual i samspill med publikum som forsterker forståelsen for vår gjensidige avhengighet. En rekke kunstnere og intellektuelle deler sine drømmer, anekdoter og tanker om vår samtid.

Beat the Drum er første del av Verk Produksjoners undersøkelse av og om vår nåtid. Forestillingen har fokus på samhørighet og stiller spørsmål til individ og samfunn: Hva ser du omkring deg i dag? Hva vil du gjerne se? Og hva er du villig til å gi eller ofre?

Av og med: Saila Hyttinen, Anders Mossling, Fredrik Hannestad, Solveig Laland Mohn, Camilla Eeg-Tverbakk, Mia Keinanen, Pernille Mogensen, Palle Krüger. **Støttet av:** Kulturrådet.
Foto, video: Camilla Jensen.

++

29. september
17. november
kl. 19.00
Foajé

++ er et kunstarrangement i foajeen på Black box teater.

++ betyr intet mindre enn Black box teater pluss pluss, – en ekstensjon av det yrende scenekunstmiljøet som huset allerede rommer. Det blir satset på et bredt kunstnerisk uttrykk med både etablerte og uetablerte kunstnere.

++ er et møtested hvor publikum og kunstnere kan la seg inspirere av hverandre.

Kuratert av Frøydis Århus, Runa Borch Skolseg og Sigrid Bendz.

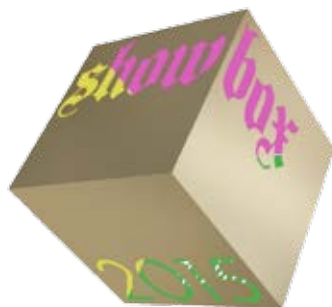
Showbox

30. november–
5. desember

For ellefte gang arrangerer Scenekunstbruket scenekunsthifestivalen Showbox, en festival med fokus på barn og unge. Årets festival går av stabelen i Oslo fra mandag 30. november, til og med lørdag 5. desember 2015. På årets Showbox vises rundt 20 forestillinger i sin fulle lengde, og i tillegg inviterer vi til seminarer, fagsamtaler og fest. Gå ikke glipp av opplevelselsesrike dager med inspirerende forestillinger, fornyet kunnskap og engasjement.

Festivalen er åpen for alle, og lørdag 5. desember inviterer vi til familiedag, med forestillinger for hele familien fra morgen til kveld!

Følg med på showbox.no for oppdatert program og billetter.

**Billetter kan kjøpes på
billettservice.no, telefon 815 33 133,
Posten, Narvesen og 7-eleven,
eller i teatrets billettluke
én time før forestillingsstart.**

Telefon billettluke: 23 40 77 79

**Er du under 25 år koster alle
forestillinger kun kr. 100.**

**Gavekort (kr. 225) kjøpes på billettservice.no
og kan benyttes på samtlige forestillinger.
Skal du benytte gavekortet kan du reservere
billetter på: billett@blackbox.no.**

–

**Black box teater
Marstrandgata 8, 0566 Oslo
Telefon: 23 40 77 70
E-post: blackbox@blackbox.no**

**facebook.com/blackboxteater
#blackboxteater
@blackboxteater
blackbox.no**

Ansvarlig utgiver: Jon Refsdal Moe
Redaksjon: Sara Wegge, Jon Refsdal Moe
Design: Peder Bernhardt
Trykk: Nilz & Otto
Opplag: 1500

© Black box teater 2015

Oslo kommune

Omhetens Teater
 presenterer
DE VISES STEN
 av Antonin Artaud
 4 filmer om Akter og Briller angitt
 Regi Lars Blye

Black Box Teater, Aker Brygge:
 Fra 1. til 24. september 2019
 Billettpris: kr. 100,-
 Billettlink: www.blackbox.no

Skuespillere:
 Torodd Martin Blomkvist og Robert Skjærstad
 Med 20 teateraktører, musikere, dansere, kostymedesignere og scenografen, skaper de et fantastisk univers.

22-24. september
 Madame Nielsen og
 Salen Madame Nielsen
 Black Box Teater
 Billettpris: kr. 100,-
 Billettlink: www.blackbox.no

1-10. oktober
 Mette Edvardsen
 Retrospektiv
 Black Box Teater
 Billettpris: kr. 100,-
 Billettlink: www.blackbox.no

18-19. september
 Annie Dorsen og
 Yesterday Tomorrow
 Black Box Teater
 Billettpris: kr. 100,-
 Billettlink: www.blackbox.no

**EVIGHETEN
 VARER LENGST**
 (VI LEVER 25 MINUTTER FOR SEHT, OG DET SETT FRA HOYRE)
 TEKST:
KURT SCHWITTERS
 (1887 - 1944, TYSKI)

FRIKASSE 16,-	TEATER
TEATER	FRIKASSE 16,-
FRIKASSE 16,-	TEATER
TEATER	FRIKASSE 16,-
FRIKASSE 16,-	TEATER
TEATER	FRIKASSE 16,-

Med: INGUNN BEATE ØYEN - RUNE TEMTE
 ROAR KJØLY JENSSSEN - ROBERT SKJÆRSTAD
 PÅL OBRESTAD - CAMILLA MARTENS - CARL J. LIE
 REGISJENBILDE: KJETIL SKØIEN
BLACK BOX TEATER, STORFELLSGATE 15, 18. 17. 18. JUNI 09 KL. 20.00
 BILL. BEST.: 22 63 39 90 KR. 80,-
 LITTLE COLORS OF BENNETON

24-27. september
 Øystein Johansen
 Luck
 Black Box Teater
 Billettpris: kr. 100,-
 Billettlink: www.blackbox.no

ØYSTEIN JOHANSEN / BIRNHEADPRODUKTIONS

H
 N

-SE
 H
 BE
 MED

2

28 oktober -
 1. november

